

Fattigskat for det paagældende Aar, udfordredes der Indenrigsministerens Samtykke til Overskridelsen. Amtsraadene bemyndigedes til at bevillige enkelte uformuende og stærkt bebyrdede Kommuner Tilskud af Amtsfattiggasserne — eventuelt af Amtsrepartitionsfondene — i det ommeldte Øjemed. Efter Emanationen af Lov om Tilvejebringelse af Midler til fri Fattigunderstøttelse og om disse Midlers Bestyrelse af 8de Marts 1856 har man benyttet de ved samme oprettede „de Fattiges Kasser“ (det fri Fattigvæsen) som Mellemlid. „De Fattiges Kasser“ ere bestemte til ved Siden af det lovbestemte Fattigvæsen at frembyde Midler til en fri Fattigforsørgelse. Adgang til Understøttelse af „de Fattiges Kasse“ have kun de Trængende, som ikke befinde sig under den lovbestemte kommunale Fattigforsørgelse. Ogsaa Administrationen har anset „de Fattiges Kasse“ for egnet til Benyttelse i dette Øjemed, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære af 9de Februar 1877 til samtlige Amtmænd, hvorved Ministeriet i Anledning af den daværende Arbejdsløshed opfordrede Kommunalbestyrelserne til at tage under nøje Overvejelse, om der ikke maatte være Grund til af Kommunekasserne at yde saadanne Bidrag til den fri Fattigforsørgelse, at den blev i Stand til at understøtte dem, hvis ufor-skyldte Trang det ikke var muligt at afhjælpe ved Anvisning paa Arbejde; samtidig udtaltes Ønsket om, at Kommunerne snarest muligt vilde paabegynde saadanne Arbejdsforetagender, som enten allerede maatte være bestemte til Udførelse, eller som det i en nær Fremtid vilde være fornødent at iværksætte.

Efterat Ministeriet ved Cirkulære til samtlige Amtmænd af 11te Oktober 1872 havde begært indsendt Oplysninger angaaende Arbejderforholdene heri Landet, blev der ved kgl. Resolution af 20de September 1875 nedsat en Kommission til Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Denne Kommission afgav i Oktober Maaned 1878 Betænkning.

Ved Lov om midlertidige Foranstaltninger mod den ved Arbejdsløshed og Vinterens Streghed indtraadte Nød af 10de Marts 1879 bemyndigedes Kommunalbestyrelserne paa Landet til uden Samtykke af Amtsraadene indtil Udgangen af April Maaned s. A. at yde Bidrag af Kommunens Midler til de Fattiges Kasse i vedkommende Kommune „for derved at sætte disse i Stand til at understøtte dem, der under den ved den herskende Arbejdsløshed og Vinterens Streghed indtraadte Nød maatte antages ellers at ville blive trængende til Understøttelse af Fattigvæsenet.“ I samme Øjemed blev der indrømmet Sognekommunerne samt København og Købstadkommunerne en større Frihed til uden ministerielt Samtykke at kunne tilvejebringe de til Understøttelsens Ydelse fornødne Midler. Af Staten blev der til rentefrit Udlaan til Kommunerne stillet et Beløb af  $\frac{1}{2}$  Million Kr. til Disposition.

I Rigsdagssamlingerne 1879—80 og 1880—81 blev der ved privat Initiativ for Rigsdagen fremsat Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger i Anledning af Arbejdsløsheden og den strænge Vinter. Disse Forslag førte imidlertid ikke til noget Resultat. I Rigsdagssamlingerne 1885—86 og 1886—87 blev der saavel af Regeringen som ved privat Initiativ fremsat Forslag til Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden samt til at forminske den derved foranledigede Nød og Forslag til Iværksættelse af forskellige Arbejder; disse Forslag førte ej heller til noget Resultat. I Rigsdagssamlingerne 1896—97, 1897—98, 1898—99, 1899—1900, 1900—01 og 1901—02 blev der af den socialdemokratiske Gruppe i Folketinget fremsat Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse. Forslaget gik ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til at udbetale af Statskassen et Beløb af indtil 500,000 Kr. aarlig til Fag- og Arbejderforeninger, som have til Formaal at understøtte deres Medlemmer under indtrædende Arbejdsløshed, naar denne ikke kan tilregnes Arbejderens eget Forhold. Statsbidragene fordeles mellem Foreningerne, efter disses Medlemsantal og i Forhold til, hvad Medlemmerne selv yde til det forannævnte Formaal. Statskassens Bidrag